

2:22-26 Eli's sons: it's even worse

1. Talmud, Shabbat 55b

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא טועה, שנאמר "ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים לד'. סבר לה כרב, דאמר רב, פנחס לא חטא, מקיש חפני לפנחס מה פנחס לא חטא אף חפני לא חטא. אלא מה אני מקיים "אשר ישכבון את הנשים"? מתוך ששהו את קיניהן שלא הלכו אצל בעליהן, מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבום.

גופא, אמר רב: פנחס לא חטא שנאמר "ואחיה בן אחיטוב אחי אי כבוד בן פנחס בן עלי כהן ד' וגו'" אפשר חטא בא לידו והכתוב מייחסו? והלא כבר נאמר "יכרת ד' לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה לד' צבקות" - אם ישראל הוא לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים, ואם כהן הוא לא יהיה לו בן מגיש מנחה! אלא לאו שמע מינה פנחס לא חטא. אלא הא כתיב "אשר ישכבון"? 'ישכבון' כתיב. והכתיב "אל בני כי לא טובה השמעה"? אמר רב נחמן בר יצחק 'בני' כתיב... והכתיב "בני בליעל"? מתוך שהיה לו לפנחס למחות לחפני ולא מיהא מעלה עליו הכתוב כאילו חטא.

Rabbi Shemuel bar Nachmeni cited Rabbi Yonatan: Anyone who says the sons of Eli sinned is only mistaken, for it says, "And there were the two sons of Eli, Chofni and Pinchas, priests of Gd," and he followed Rav, who said that Pinchas did not sin. The text links Chofni and Pinchas to say that just as Pinchas did not sin, so Chofni did not sin. Then how do I understand "they raped the women"? Because they delayed the women's offerings [to take portions for themselves], the women could not go to their husbands, and so the text views it as though they had raped them.

Similarly, Rav said: Pinchas did not sin. It says, "And Achiyah son of Achituv, brother of Ichabod son of Pinchas son of Eli the priest, etc." Can it be that [Pinchas] sinned, and yet the text would list his lineage? Does Malachi 2:12 not say, "Gd will cut off the person who does this from having a descendant in the tents of Yaakov, and bringing an offering to Gd" - if he is a Yisrael then he will have no descendant among the sages and students, and if he is a kohen then he will not have a son who brings an offering! We must see from here that Pinchas did not sin. But it says "they raped"! It is written as *yishkivan*. It says, "No, my sons, for what I am hearing is not good"! It is written as "my son". It says "Sons of *beliyaa!*"! Because Pinchas should have protested to Chofni and he did not, the text views him as sinning.

2. Rashi to Shabbat 55b

כל האומר בני עלי חטאו - באשת איש אינו אלא טועה, ומיהו, בבזיון קדשים חטאו.

"Anyone who says the sons of Eli sinned" with adultery is only mistaken. But they did sin in disgracing the offerings.

2. Talmud, Yoma 9a-b

מפני מה הרבה שילה? מפני שהיו בה שני דברים: גלוי עריות ובזיון קדשים... ואף על גב דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא טועה, מתוך ששהו את קיניהן מיהא מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבום.

Why was Shiloh destroyed? For two sins: *Arayot* and disgracing the offerings... And although Rabbi Shemuel bar Nachmeni cited Rabbi Yochanan to say "Anyone who says the sons of Eli sinned is only mistaken," still, since they delayed their offerings, the text views it as though they had raped them.

3. Talmud, Keritot 28a

ת"ר ד' צווחות צווחה עזרה צווחה אחת הוציאו מיכן בני עלי חפני ופנחס שטימאו את ההיכל...

The *azarah* cried out four times. Once: Remove the sons of Eli, Chofni and Pinchas, who have contaminated the *heicha!*

4. Talmud, Kiddushin 81a, and Rashi ibid.

אמר רב מלקין על לא טובה השמועה שנאמר "אל בני כי לא טובה השמועה." מר זוטרא מוטיב לה אפסירה על כתפיה ומקרי ליה 'אל בני'.

על לא טובה השמועה - ד'לא טובה השמועה' לאו הוא דכתיב בבני עלי "אל בני" - לאו יש כאן, על לא טובה השמועה.

ומקרי ליה - קורא לפניו "אל בני" להודיע שעל לאו זה הוא לוקה.

Rav said: We whip for bad reports, as it says, "No, my sons, for the reports are bad." Mar Zutra put the whip on his shoulder and declared, "No, my sons."

Rashi: For 'bad reports' are a prohibition, as it says regarding the sons of Eli, "*Al, banai* [No, my sons]" - there is a prohibition, for the bad reports.

Rashi: He declared "No, my sons," to inform that this was why the person was being whipped.

5. Talmud Yerushalmi, Keritot 13:1

אמר ר' שהיו הנשים מביאות קיניהן ליטהר לבעליהן והיו משהין אותן ומעלה עליהן הכתוב כאלו הן שוכבין עמן. א"ר תנחומא הדא היא דו מקנתר לון [שם כט] למה תבעטו בזבחי ובמנחתתי אין תימר עבירה חמורה יש כאן מבריהן מן החמורה ומקנתרן בקלה?

Rebbe said: The women would bring their bird offerings to become *tahor* and permitted for their husbands, and [Chofni and Pinchas] would delay them. The text labels this like lying with them. Rabbi Tanchuma said: Thus the text complained

of them, "Why do you kick at My offerings and gifts" – if they had transgressed so severely, would we have abandoned the severe claim and castigated them for the lighter one?

6. Ralbag to Shemuel I 2:25

או היה זה הענין מהעדר קבולם התוכחה מיוחס לשם ית' במקרה להיותו סבת כל הדברים...

Or, their refusal to accept instruction was attributed to Gd, as Gd is the cause of all things...

7. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Teshuvah 6:3

ואפשר שיחטא אדם חטא גדול או חטאים רבים עד שיתן הדין לפני דיין האמת שיהא הפרעון מזה החוטא על חטאים אלו שעשה ברצונו ומדעתו שמונעין ממנו התשובה ואין מניחין לו רשות לשוב מרשעו כדי שימות ויאבד בחטאו שיעשה...

A person might perform a great sin, or multiple sins, until the judgment before the Judge of Truth must be that the payment of this sinner for these sins – which he performed willingly and knowingly – is that repentance be withheld from him. He is not given an opportunity to repent from his evil, so that he will die and be destroyed because of his sins...

8. Radak to Shemuel I 2:25

כי כשיגדיל האדם לחטוא ימנע הקל ממנו דרכי התשובה כדי שיקבל עונשו והנשארים יראו וייראו. אבל הרשע שלא הרבה לחטוא יפתחו לו דרכי התשובה אם רוצה לשוב... ואפילו ירבה הרשע לחטוא אם שב אל ד' בכל לבבו ומראה לבני אדם גם כן תשובתו שלימה ואוחז הדרך הטובה בכל נפשו ובכל מאודו באמת תקובל תשובתו שלימה ויהיה לו סיוע אלקי בתשובה. אבל בוחן לבבות יודע האמת וראה בבני עלי כי לא היה לבבם שלם ואפילו ישמעו לקול אביהם ויסורו מדרכם הרעה ידע כי לא יעשו זה בכל לבם. לפיכך חפץ שלא ישמעו לקול אביהם ויענשו וימותו ברשעם כדי שיאמרו בני אדם רשעים היו אלה וראוים היו לעונש הזה ויצדיקו עליהם את הדין.

When one sins greatly, then Gd keeps him from the paths of repentance, so that he will receive his punishment, and the rest will see and fear. But for a wicked person who has not sinned greatly, they will open the paths of repentance should he wish to return... And even if the wicked person increases his sinning, if he returns to Gd with his entire heart and he shows people as well that his repentance is total, and he holds on to a good path with his entire spirit and substance in truth, his total repentance will be accepted, and he will have Divine aid in his repentance. But the One who tests hearts knows the truth, and He saw in the sons of Eli that their heart was not complete. Even if they would listen to their father's voice and leave their bad path, He knew they would not do this wholeheartedly. Therefore, He wished that they not listen to their father's voice, and so they would be punished and die in their wickedness, so that people would say, "They were wicked and worthy of this punishment," and would accept the judgment as correct.

9. Ralbag to Shemuel I 2:25

או יהיה הרצון בזה כי היה לבני עלי חטא אחר היה ראוי שימית הש"י עליו אף על פי שישבו מזה החטא שהוכיחם עליו עלי וזה כי הם לא ידעו את ד' הפך מה שכוון בענין העבודה... כדי שירחקו מהם הבאים אחריהם ולא יפסידו כוונת התורה בענין הקרבנות כמו שהמית נדב ואביהוא לזאת הסבה...

Or, it meant that the sons of Eli had another sin, for which it would be appropriate that Gd kill them even if they were to repent for the sin for which Eli rebuked them. This was because they did not know Gd, the opposite of the intent of Divine service... In order to distance those who would follow from them, and [those later people] would not lose the intent of the Torah in korbanot, as when He killed Nadav and Avihu for this reason...

10. Niddah 70b

כתוב אחד אומר "כי לא אחפוץ במות המת" וכתוב אחד אומר "כי חפץ ד' להמיתם" כאן בעושי תשובה כאן בשאין עושי תשובה.

One text says, "I do not wish for the dead to die," and one text says, "For Gd wished to kill them" – One is with those who repent, one is with those who do not repent.

2:27-36 The Curse

11. Ralbag to Shemuel I 2:27

אמרו שהוא אלקנה אולי היה זה מקובל אצלם והנה לא מצאנו לו נבואה במקום אחר. ואפשר שנא' כי הוא פנחס כמו הענין בנבואות הנזכרות בס' שופטים

They said he was Elkanah; perhaps this was a tradition of theirs, but we have found no other prophecy for him. We might say it was Pinchas, like the prophecies mentioned in Shoftim.

12. Malbim to Shemuel I 2:27

א"א שישולח פנחס לזה בהיותו נוגע בדבר, שנבא שתסב הכהונה מבית איתמר אל בית אלעזר.